

எழுச்சி சாத்தியமானது. அடித்தளமற்ற கழி என்பது, இஸ்லாமின் பிறப்பிடமான அரபியாவைக் கறிக்கும் ஒரு சின்னமாகும்; மலேம் அந்தப் புகை, பூமி மழுவதம் பரவி, வட ஆப்பிரிக்கா, தன் ஐரோப்பா, மற்றும் அரபியா மழுவதம் வெட்டக்கிளிக் சூட்டங்கள் பரவிச் சூழும் அதே புவியியல் பகுதிகளைத் தன் வசப்படுத்தவிருந்த இஸ்லாம் என்னும் பொய்மதத்தைச் சுட்டிக்காட்டியது. வெட்டக்கிளிகள் இஸ்லாமின் அடையாளச் சின்னமாகும்; மலேம் “வல்லமை” என்பது தீர்க்கதரிசன ரீதியாக இராணுவ வல்லமையைச் சுட்டகிறது. அவர்களின் வல்லமை, எதிர்பாராத விதமாகக் கொட்டும் தளங்களின் வல்லமையைப் போல இரக்க வண்டியது. உரியாஸ்மித் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“வானத்திலிருந்து பூமியின்மேல் ஒரு நட்சத்திரம் விழந்தது; பாதாளக் கழியின் திறவுகோல் அவனக்கக் கொடுக்கப்பட்டது.

“பாரசீக மன்னன் தன் கலைவல்லமையினதும் ஆட்சிசக்தியினதும் அதிசயங்களைத் தியானித்தக் கொண்டிருந்தபோது, மகெகாவின் ஒரு அறியப்படாத சுடிமகனிடமிருந்து, மகம்மது தவேண்டையை அப்போஸ்தலன் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவனை அழைக்கும் ஒரு நிர்பம் அவனக்கக் கிடத்தை. அந்த அழைப்பை அவன் நிராகரித்த, அந்த நிரபத்தை கிழித்தெறிந்தான். ‘அப்படியே,’ என்று அரபிய தீர்க்கதரிசி உரத்தக் கூறினான், ‘தவேன் அந்த ராஜ்யத்தை கிழித்தப்போடுவார்; மலேம் கோஸ்ரோயீஸின் விண்ணப்பத்தை நிராகரிப்பார்.’ கிழக்கிலிருந்து இவ்விர பரேரகுகளின் எல்லையோரத்தில் நிலைபெற்றிருந்த மகம்மது, அவை ஒன்றையொன்று அழித்துக்கொள்ளும் முன்னேற்றத்தை மறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் கவனித்தான்; பாரசீகர்களின் வெற்றிகளின் நடவிலும், இன்னும் அதிக ஆண்டுகள் கடப்பதற்குமுன், வெற்றி மீண்டும் ரோமரின் கொடிகளிடமே திரும்பிவரும் என்று முன்கூறுத் தணிந்தான். ‘இந்த முன்னறிவிப்பு வழங்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் காலத்தில், அதன் நிறைவேற்றத்திலிருந்து இதற்கும் அதிகத் தூரத்தில் இருந்த வேறு எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் இரக்க மடியாத; ஏனெனில் ஹரொக்லியஸின் முதல் பன்னிரண்ட ஆண்டுகள், பரேரசின் நரெங்கிவரும் சிதவையை அறிவித்தன.’...”

“கோஸ்ரோயஸ், ஆசியாவிலும் ஆப்பிரிக்காவிலும் இருந்த ரோமரின் ஆதிக்கப் பகுதிகளைத் தன் கீழ்ப்படுத்தினான். மலேம், அந்தக் காலத்தில் ‘ரோமப் பரேரசு, கொன்ஸ்டாந்தினோப்பிளின் மதில்களக்கள் மட்டமே, அதனுடன் கிரேக்கம், இத்தாலி, ஆப்பிரிக்கா ஆகியவற்றின் எஞ்சிய பகுதியும், மலேம் ஆசியக் கடற்கரையில் தூர் முதல் திரபிசோந்து வரை இருந்த சில கடலோர நகரங்களும் மட்டும் உடையதாகக் கறுக்கப்பட்டது. ஆறு ஆண்டுகளான அன்பவம், இறுதியில், பாரசீக அரசனை கொன்ஸ்டாந்தினோப்பிளையைக் கைப்பற்றும் எண்ணத்தைத் தறுக்கத் துண்டியது; அதற்குப் பதிலாக, ரோமப் பரேரசின் மீட்புத்தொகைக்கரிய ஆண்டுகப்பத்தைத் தெளிவாக நிர்ணயிக்கச் செய்தது,—ஆயிரம் தாலந்த பொன், ஆயிரம் தாலந்த

வள்ளி, ஆயிரம் பட்டாடகைள், ஆயிரம் கதிரகைள், மற்றும் ஆயிரம் கன்னியர்கள். ஹரொக்ளியஸ் இவ்வவமானகரமான நிபந்தனைகளில் கையொப்பமிட்டான். ஆனால் கிழக்கின் வறமயிலிரந்த அந்தச் சல்வங்களைச் சகேரிப்பதற்காக அவன் பற்ற காலமும் இடவசதியும், துணிச்சலானதமாகவும் நம்பிக்கையிழந்ததமாகவும் இரந்த ஒரு தாக்கதலை ஆயத்தப்படுத்தவதில் விடாமயற்சியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டன.”

“பாரசீகத்தின் ராஜா அறியப்படாத சாரசனேயனை இகழ்ந்தான்; மக்காவின் போலித் தீர்க்கதரிசியின் செய்தியையும் பரியாசப்படுத்தினான். ரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சியே ஏற்பட்டிரந்தாலும், அத் திகம்மதியத்திற்கோ, அல்லது ஒரு வஞ்சகத்தை ஆயுத்தால் பரப்பிய சாரசனேயப் பிரசாரகர்களின் மன்னேற்றத்திற்கோ ஒரு வாயிலையும் திறந்திருக்காத; பாரசீகர்களின் மன்னனும், அவர்களுக்கிடையில் சீசர்களின் ராஜ்யங்களின் எஞ்சியவற்றைப் பங்கிட்டக் கொண்ட ஆவர்களின் சாகனும் (அத்திலாவின் வாரிசு) அவற்றைப் பிரித்துக் கொண்டிருந்தபோதிலும் அப்படியே. கோஸ்ரோயஸே தானும் விழந்தபோனான். பாரசீகமும் ரோமமும் ஆகிய மன்னராட்சிகள் ஒன்றின் வலிமையை ஒன்று சேர்வடயைச் செய்தன. மேலும், பொய்த் தீர்க்கதரிசியின் கைகளில் ஒரு பட்டயம் வைக்கப்படவதற்கு மன்பே, அவன் பயணத்தைத் தடுத்த அவன் வல்லமையை நகக்கியிரப்போரின் கைகளிலிரந்தே அத் அடித்த வீழ்த்தப்பட்டது.”

“ஸ்கிபியோ மற்றும் ஹன்னிபால் ஆகியோரின் நாட்களிலிரந்த, பேரரசின் விடதலைக்காக ஹரொக்ளியஸ் நிறவைற்றியதற்குச் சமமான துணிச்சலான மயற்சி எதவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அவர் கரங்கடல் வழியாகவும் அர்மனேயாவின் மலகைள் வழியாகவும் ஆபத்தகள் நிறைந்த தன் பாதையை ஆராய்ந்த மன்னேறி, பெர்சியாவின் இதயப்பகுதிக்ுகள் ஊடரவிச் சன்று, மகா ராஜாவின் படகைளைத் தங்கள் இரத்தம் சிந்தம் தசேத்தைப் பாதகாக்கத் திரும்ப அழைத்தார்.”

“அதிகாலை மதல் பதினொன்றாம் மணிவரை கடமயாகப் போரிடப்பட்ட நினவபே போரில், உடகைக்கப்பட்டதோ கிழிக்கப்பட்டதோ ஆகியிரக்கக்கூடியவற்றைத் தவிர, பாரசீகர்களிடமிரந்த இரபத்தெட்ட கொடிநிலகைள் கைப்பற்றப்பட்டன; அவர்களுடயை படயின் மிகப் பெரிய பகுதி வெட்டிச் சிதகைக்கப்பட்டது; மேலும், தங்களது இழப்பை மறதைக்கொண்ட வெற்றியாளர்கள், இரவபைப் போர்க்களத்திலயே கழித்தனர். அசீரியாவின் நகரங்களும் அரண்மனகையும் மதல் மறயாக ரோமர்க்காகத் திறக்கப்பட்டன.”

அந்த ரோமப் பேரரசர் தாம் சாதித்த வெற்றிக்கைப்பற்றதல்களினால் வலிமைப்படுத்தப்படவில்லை; அதே சமயத்தில், அதே

வழிமுறைகளினாலும், அரபேயாவிலிருந்து வந்த சராசனர்களின் பரெங்குட்டங்களுக்கு—அதே பிரதேசத்திலிருந்து புறப்படும் வட்டக்கிளிகளைப்போல—அவர்கள் தமது பயணப்பாதையில் இரண்மையும் மயக்கமமான மகம்மதிய சமயக் கொள்கையைப் பரப்பிக்கொண்டபடியே, பாரசீகப் பரேரசையும் ரோமப் பரேரசையும் விரைவில் மழுவதமாக முடிக்கொள்ளும்படி ஒரு வழி ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டது.

இந்த உண்மைக்கான இன்னும் மூலமையான எடுத்துக்காட்டை, மறேகண்ட பகுதிகள் எடுக்கப்பட்டள்ள கிப்பனின் அந்த அதிகாரத்தின் இறுதிச் சொற்களவை மலோனதாக விரும்ப மடியாத. “ஹரொக்லியஸின் கொடியின் கீழ் ஒரு வற்றிகரமான இராணுவம் அமைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அந்த இயல்புக்கு முரணான மயற்சி அவர்களின் வலிமையைப் பயிற்றுவித்ததற்குப் பதிலாக தீர்த்தவிட்டதபோல் தோன்றுகிறது. பரேரசர் கான்ஸ்டான்டின்னோப்பிளிலோ எரசலமேலிலோ வற்றி கொண்டாடிக்கொண்டிருந்தபோது, சிரியாவின் எல்லைப்பகுதிகளில் இரந்த ஓர் அறியப்படாத சிற்றூர் சாரசன்களால் கொள்ளையிடப்பட்டது; அதற்குத் தனையாக முன்னறிய சில படவீரர்களையும் அவர்கள் தண்டி தண்டாக வட்டிக்கொன்றனர்,—இது ஒரு சாதாரணம் அற்பமமான நிகழ்வாகவே இரந்திருக்கும்; ஆனால் அது ஒரு மகத்தான புரட்சிக்கான முன்னோட்டமாக இரந்தது. இந்தக் கொள்ளையர்கள் மகம்மதின் அப்போஸ்தலர்கள் ஆவர்; அவர்களின் உண்மத்தமான வீரத் தன்மை வனாந்தரத்திலிருந்து வளிப்பட்டது; மலேவும், தனது ஆட்சியின் கடசை எட்டி ஆண்டுகளில், ஹரொக்லியஸ் பாரசீகர்களிடமிருந்து மீட்ட அதே மாகாணங்களையே அரபேயர்களிடம் இழந்தான்.

“வானங்களில் இல்லாத தங்கமிடமையை வஞ்சகமும் வறியூட்டும் ஆவியும்’ பூமியில் விடவிக்கப்பட்டது. அளவிலாத பள்ளத்ததைத் திறக்க ஒரு சாவி மட்டமே தேவையாக இரந்தது; அந்தச் சாவி சோஸ்ரோயஸின் வீழ்ச்சியே ஆகும். மக்காவின் பெயரறியாத ஒரு கடிமகனின் கடித்ததை அவன் இகழ்ச்சியுடன் கிழித்தறெந்திரந்தான். ஆனால் அவன் தனது ‘மகிமையின் ஜ்வாலையிலிருந்து’ எந்தக் கண்ணாலும் ஊடாவிப் பார்க்க மடியாத ‘இரளின் கோபுரத்திற்குள்’ தாழ்ந்த விழந்தபோது, மகம்மதின் நாமத்தின் முன்னிலையில் சோஸ்ரோயஸின் பெயர் திடீரென மறதிக்கள் செல்ல வேண்டியதாகியது; மலேவும் நட்சத்திரம் அஸ்தமிக்கும் வரையில் பிறை உதயிக்கக் காத்திரந்ததபோலத் தோன்றியது. சோஸ்ரோயஸ், தன் மூலமையான தோல்வியின்பின் மற்றும் சாம்ராஜ்யத்ததை இழந்தபின், கி.பி. 628-ஆம் ஆண்டில் கொலசையெய்யப்பட்டான்; கி.பி. 629-ஆம் ஆண்டு ‘அரபேயாவின் வறெறி’ என்றும் ‘ரோமப் பரேரசுக்கு எதிராக மகம்மதியர்களின் முதல் போர்’ என்றும் கறிக்கப்பட்டுகிறது. ‘ஐந்தாம் தூதன் எக்காளம் ஊதினான்; அப்பொழுது வானத்திலிருந்து பூமியின்மலே விழந்த ஒரு நட்சத்திரத்ததைக் கண்டனே; அளவிலாத

பள்ளத்தின் திறவுகோல் அவனுக்கக் கொடுக்கப்பட்டது. அவன் அந்த அளவிலாத பள்ளத்தைத் திறந்தான்.' அவன் பூமியின்மேல் விழ்ந்தான். ரோமப் பேரரசின் வலிமையைச் சார்ந்த தீர்ந்தபோது, கிழக்கின் மகாராஜா தன் இரளின் கோபுரத்தில் சடலமாகக் கிடந்தபோது, சிரியாவின் எல்லகைளில் இரந்த பெயரறியாத ஒரு சிற்றூரின் கொள்ளையிடதல் 'ஒரு வல்லமையுள்ள புரட்சியின் மன்னரையாக' இரந்தது. 'அந்தக் கொள்ளைக்காரர்களே மிகம்மதின் அப்போஸ்தலர்கள்; அவர்களின் வெறிகொண்ட வீரத்தன்மை பாலவைனத்திலிரந்த வெளிப்பட்டது.'"

"அடித்தளமற்ற பள்ளம்.—இந்தச் சொல்லின் பொருள் கிரேக்க மொழியிலிரந்த அறியப்படலாம்; அத 'ஆழமான, அடியற்ற, மிக ஆழ்ந்த' என்று வரையறுக்கப்பட்கிறது; மேலும் அத எந்தப் பாழ்பட்ட, வெறிச்சோடிய, பயிரிடப்படாத இடத்தையும் கறிக்கலாம். அத பூமியின் ஆதிக் காலக் கழப்பநிலைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டகிறது. ஆதி. 1:2. இச்சூழலில், அரபேயப் பாலவைனத்தின் அறியப்படாத பாழ்நிலப்பரப்புகளை இது பொருத்தமாகக் கறிக்கலாம்; அவற்றின் எல்லகைளிலிரந்தே வெட்டக்கிளிகளின் திரள்களைப்போல சராசனீயரின் சூட்டங்கள் புறப்பட்டன. மேலும், பெர்சிய ராஜாவாகிய கஸ்ரோவின் வீழ்ச்சி, அடித்தளமற்ற பள்ளம் திறக்கப்பட்டதற்கான உரவகமாகச் சரியாகக் கறிப்பிடப்படலாம்; ஏனெனில் அத மிகம்மதின் அனசரர்களுக்கு தங்களடைய இரள்மிக்க நாட்டிலிரந்த வெளியறே, நரெப்பினாலும் பட்டயத்தினாலும் தங்கள் மயக்கமூட்டம் போதனகளைப் பரப்புவதற்கான வழியை ஆயத்தப்பட்டத்தியது; அவர்கள் தங்கள் இரளை மூடி கிழக்குப் பேரரசின் மேல் பரப்பிவிட்டம் வரையில்." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495-498.

ஐந்தாவது எக்காளமாகிய முதல் ஐயோ, ரோமக்கு எதிராக இஸ்லாம் நடத்திய போரின் தொடக்கத்தைக் கறிக்கிறது; மேலும் ரோம் மற்றும் பாரசீகம் இடையிலான ஒரு போரையும் அத சுட்டிக்காட்டகிறது; அந்தப் போரில் ரோம் வெற்றி பெற்றதாயினும், அவ்வாறு செய்யும்போது தனது இராணுவ வலிமையை இஸ்லாமிய அதிகாரத்தின் எழுச்சியதைத் தடக்க மடியாத அளவுக்கு செலவிட்டது. முதல் ஐயோவும் இரண்டாம் ஐயோவும் கொண்டள்ள தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகள், மூன்றாம் ஐயோவின் தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகளை அடையாளப்பட்டத்துகின்றன; ஆகையால் முதல் இரண்ட ஐயோக்களையும் மூன்றாம் ஐயோவின் வரலாற்றின் அடையாளங்களாக அறிதல் மிக்கியமானது; ஏனெனில் அந்த வரலாறு, 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று ஆரம்பமான ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்திநான்காயிரம் பேரின் மத்திரையிட்டம் காலத்தனை பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தகிறது. முதல் மூன்று வசனங்களில் மிகம்மது மூலம் பிரதிநிதித்தவப்பட்டத்தப்பட்ட தீர்க்கதரிசன வரலாற்றிற்குப் பின், நான்காம் வசனம் மிகம்மதக்குப் பிந்தயை முதல் தலவைரான அபூபக்கரை அறிமுகப்பட்டத்தகிறது.

பூமியின் புல்லையாவது, எந்தப் பசுமையான பொரளையாவது, எந்த மரத்தையாவது அவர்கள் சதேப்படத்தக்குடாத் என்று அவர்களுக்கு கட்டளையிடப்பட்டது; ஆனால் தங்கள் நெற்றிகளில் தவேனடயை மத்திரை இல்லாத மனிதர்களையே மட்டும். வளெளிப்பட்டத்தின விசவேஷம் 9:4.

அபூபக்கரின் ஆணை, அக்காலத்தில் ரோமப் பிரதசேங்களில் இரந்த இரவகை ஆராதகர்களுக்கிடயைல் இஸ்லாமிய போர்வீரர்கள் வறேபாட்டகை கடபைப்பிபிக்க வணேட்டம் என்று உத்தரவிட்டது. ஒரு வகையினர் கத்தலோலிக்கர்; அவர்களுள் சில சமயத் தறவிக்கழகத்தினர் தமது தலயைல் பின்பகதியை மற்றாக மழித்தக் கொண்டார்கள் (டான்சர்), மலேம் ஞாயிற்றக்கிழமலை ஆராதனயைகை கடபைப்பிபித்தார்கள். மற்றொரு வகையினர் ஏழாம் நாள் சப்தாவகைக் ககைக்கொண்டவர்கள்; சப்தா தவேனடயை மத்திரையாகும்.

“மகம்மதின் மரணத்திற்குப் பின், கி.பி. 632-இல் அபுபகெர் அவரக்குப் பின்வந்த தலமையைகை கொண்டார்; தன் அதிகாரத்தயையும் ஆட்சியயையும் மறயைக நிலநைறறுத்தியவுடன், அவர் அரபேயக் ககோத்திரங்களுக்குச் சுற்றறிக்ககைக் கடிதமொன்றை அனுப்பினார்; அதிலிரந்த கீழ்வரவது ஒரு பகதியாயுள்ளது:—”

“நீங்கள் கர்த்தரடயை போர்களில் போரிடும்போது, பின்வாங்காமல், ஆண்களைப் போல் தங்களை நிலநைறறுத்தங்கள்; ஆனால் உங்கள் வறெற்றி பணைகளினதம் பிள்ளகைளினதம் இரத்தத்தால் களங்கப்படாதிரக்கட்டம். எந்தப் பனமைரங்களயையும் அழிக்காதீர்கள்; எந்தத் தானிய வயல்களயையும் எரிக்காதீர்கள். எந்தக் கனிமரங்களயையும் வட்டாதீர்கள்; உண்ணுவதற்காக நீங்கள் கொல்லுகிறவற்றைத் தவிர, கால்நடகைகக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்யாதீர்கள். நீங்கள் எந்த உடன்படிக்கையையாவது அல்லது ஒப்பந்தப் பிரமாணத்தயையாவது செய்யும்போது, அதில் உறுதியாக நிலதைத்திரங்கள்; உங்கள் வார்த்தகைக்குச் சத்தியமானவர்களாயிரங்கள். நீங்கள் சல்லும் வழியில், மடங்களுக்குள் ஒதுங்கி வாழும் சில சமயத்தாரகைக் காண்பீர்கள்; அவர்கள் அந்த மறயைல் தவேனடக்குச் சவேகை செய்ய எண்ணிக்கொள்கிறார்கள்; அவர்களை விட்டவிடங்கள்; அவர்களயையும் கொல்லாதீர்கள், அவர்களுடயை மடங்களயையும் அழிக்காதீர்கள். மலேம், சாத்தானின் சபகைக்குச் சரேந்த இன்னொரு வகையான மக்களயையும் நீங்கள் காண்பீர்கள்; அவர்களுக்குத் தலமடி மண்டயைோட்டின் நடப்பகதியில் சவரம் செய்யப்பட்டிரக்கும்; அவர்களின் மண்டயைோட்டகளைப் பிளந்த விடவதில் உறுதியாக இரங்கள்; அவர்கள் மகம்மதியர்களாக மாறுகிறவரை அல்லது கப்பம் செலுத்தகிறவரை அவர்களுக்கு எந்த இரக்கமும் காட்டாதீர்கள்.”

“மனிதநயேமிக்க கட்டளகைகள், கொபூரமான ஆணயைபைப் போலவகை அத்தனை விழிப்புடனம் மறக்கமான கீழ்ப்படிதலுடனம்

கடபைப்பிடிக்கப்பட்டன என்று தீர்க்கதரிசனத்திலோ வரலாற்றிலோ சொல்லப்படவில்லை; ஆனால் அவ்வாறே அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது. மலேவும், சராசனேரின் எல்லாப் படகைக்கும் ஆண்களை அறிவிப்பது கடமையாக இரந்த தலைவர்களுக்குப் அபூபெகர் அளித்ததாகக் கிப்பன் பதிவு செய்துள்ள அறிவுறுத்தல்கள், மறேசூறியவையே மட்டும். அந்த ஆண்கைகள், மன்னறிவிப்போட, ஒத்த வகையில் வறேபுத்திக் காட்டகின்றன; மாம்சமள்ள மனிதனடயை ஆணயைவிட உயர்ந்த ஒரு ஆணைக்குப் பரிச்சயமானதோடும் நரேடியானதோடும் கீழ்ப்படிந்த கலீபா தாமே நடந்தகொண்டிரந்தாரோ எனத் தோன்றும் அளவுக்கு. மலேவும், இயசேவின் சமயத்தக்கு எதிராகப் போரிடவும், அதன் பதிலாக மிகம்மதியத்தபைப் பரப்பவும் புறப்பட்டச் சல்லவும் அந்த நரேத்திலயே, அவர் சொல்லுவார் என்று இயசே கிறிஸ்தவின் வளெப்படித்தலில் மன்னறிவிக்கப்பட்டிரந்த வார்த்தகையையே அவர் மறுபடியும் உரைத்தார்.”

“அவர்களின் நற்றொிகளில் தவேனடயை மத்திரை.—7:1-3
அதிகாரத்ததைச் சார்ந்த விளக்கங்களில், தவேனடயை மத்திரை என்பது நான்காம் கட்டளையின் சப்தமே என்று நாம் காட்டியுள்ளோம்; மலேவும் இப்பொழ்தயை ஏற்பாட்டக் காலமெங்கும் உண்மையான சப்தத்தை ஆசரித்தவர்கள் இரந்த வந்தள்ளனர் என்பதைக் குறித்த வரலாறு மௌனமாயில்லை. ஆனால் இங்கே அநகேரிடத்தில் இவ்வினா எழந்தள்ளது: அக்காலத்தில் தங்கள் நற்றொிகளில் தவேனடயை மத்திரையைக் கொண்டிரந்த அந்த மனிதர் யாவர்? அதனால் அவர்கள் மிகம்மதிய ஓடக்குமறயைலிரந்த எவ்வாறு விலக்கப்பட்டார்கள்? வாசகர், மன்னரே சூட்டிக்காட்டப்பட்ட இவ்வுண்மையை நினவையில் கொள்ளட்டும்: இந்த ஏற்பாட்டக் காலமெங்கும் தங்கள் நற்றொிகளில் தவேனடயை மத்திரையைக் கொண்டிரந்தவர்கள், அதாவது உண்மையான சப்தத்தை அறிவோட, ஆசரித்தவர்கள், இரந்த வந்தள்ளனர்; மலேவும் தீர்க்கதரிசனம் வலியுறுத்தவது என்னவெனில், இந்தப் பாழாக்கும் தரக்கிய வல்லமையின் தாக்கதல்கள் அவர்கள்மலே அல்ல, வறேொர் வகுப்பினர்மலே சலெத்தப்பட்டன என்பதையும் அவர்கள் மலேவும் கரதட்டும். இவ்வாறு இந்த விஷயம் எல்லா சிரமங்களிலிரந்தம் விடவிக்கப்பட்டகிறது; ஏனெனில் தீர்க்கதரிசனம் உண்மையில் வலியுறுத்தவது இதவே. உரையில் ஓரே ஓர் வகுப்பினரே நரேடியாகக் கண்ணிற்படித்தப்பட்டகின்றனர்; அதாவது, தங்கள் நற்றொிகளில் தவேனடயை மத்திரையில்லாதவர்கள்; தவேனடயை மத்திரையைக் கொண்டிரப்போரின் காக்கப்பட்டதல் என்பது மறமைகமாக மட்டும் உட்படித்தப்பட்டள்ளது. அதன்படி, சராசனேர்கள் தங்கள் வறெப்பின் இலக்குகளின்மலே வரவழதைத் தந்தத் தன்பங்களிலும் இவர்களில் யாரும் சிக்கினர் என்று வரலாற்றிலிரந்த நாம் அறியவில்லை. அவர்கள் வறேொர் வகை மனிதரக்கு விரோதமாகவே அதிகாரமளிக்கப்பட்டிரந்தனர். மலேவும், இந்த வகை மனிதர்மலே

வரப்போகும் அழிவு, மற்ற மனிதர்களின் காக்கப்படாதவுடன் மாறுபடுத்திக் காட்டப்படவில்லை; பூமியின் கனிகளும் பசுமையும் காக்கப்படவதனே மட்டமே அத மாறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறது; ஆகையால், “புல்லையும், மரங்களையும், எந்தப் பச்சையான பொருளையும் சதேப்படுத்தாதிரங்கள்; ஆனால் ஒரு கறுப்பிட்ட வகை மனிதரை மட்டம் சதேப்படுத்தங்கள்” என்கிறது. இதன் நிறவைற்றத்தில், இவ்வகைப் படகைள் வழக்கமாக அழித்தவிடும் பொருள்களாகிய இயற்கையின் டிகத்தையும் அதன் உற்பத்திகளையும் விட்ட விடும் ஒரு ஆக்ரமிப்பு இராணுவத்தின் விசித்திரமான காட்சியை நாம் காண்கிறோம்; மலேம், தங்கள் நெற்றிகளில் தவேண்டைய டித்திரயைல்லாத அந்த மனிதரைச் சதேப்படுத்தமாறு தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அனுமதியின்படி, சாத்தானின் ஜபெஆலயத்தைச் சரேந்த, மழிக்கப்பட்ட உச்சித்தலையுடைய ஒரு சமயக்கூலிவிரின் மண்டையோட்டகளைப் பிளந்ததையும் காண்கிறோம்.”

“இவர்கள் சந்தகேமின்றி தறவிகளின் ஒரு வகுப்பினராயிரந்தார்கள், அல்லத ரோமன் கத்தோலிக்கச் சபையின் வறே ஏதோ ஒரு பிரிவாயிரந்தார்கள். இவர்களுக்கு எதிராகவே டிகம்மதியரின் ஆயுதங்கள் திரப்பப்பட்டன. மலேம், தங்கள் நெற்றிகளில் தவேண்டைய டித்திரை இல்லாதவர்கள் என்ற இவர்களை வர்ணிப்பதில் ஒரு விசஷமான பொருத்தம், திட்டமெனக் கூட இல்லாவிட்டாலும், இரக்கிறது என்ற எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது; ஏனெனில் உண்மையான சப்தத்தை நீக்கி, அதன் இடத்தில் பாலியான ஒன்றை நிறுவுவதன் மூலம், தவேண்டைய நியாயப்பிரமாணத்திலிரந்த டித்திரையைப் பறித்தச் சன்றிரக்கும் சபையே அதவாகும். மலேம், அபூபெக்ர் தன் அனசரர்களுக்கு தொந்தரவு செய்ய வண்டாம் என்று கட்டளையிட்ட அந்த நபர்கள் தவேண்டைய டித்திரையை உடையவர்களாயிரந்தார்கள் என்றும், அல்லத அவர்கள் அவசியமாக தவேண்டைய ஜனங்களை அமதைத்தவர்களாயிரந்தார்கள் என்றும், தீர்க்கதரிசனத்திலிரந்தோ சரித்திரத்திலிரந்தோ நாம் அறிந்த கொள்ளவில்லை. அவர்கள் யார், எந்தக் காரணத்தினால் அவர்கள் விடவிக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் கறித்த, கிப்பனின் கறவைவான சாட்சியம் எங்களுக்கு அறிவிப்பதில்லை; மலேம் அதை அறிந்த கொள்ள எங்களுக்கு வறே வழிகளும் இல்லை. ஆனால் தவேண்டைய டித்திரை உடையவர்களில் ஒருவரும் தொந்தரவு செய்யப்படவில்லை என்றும், அதனைத் தளெிவாக உடையிராத மற்றொரு வகுப்பினரோ பட்டயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டார்கள் என்றும் நம்புவதற்கு எங்களுக்கு எல்லா காரணங்களும் உள்ளன; இவ்வாறு தீர்க்கதரிசனத்தின் கறிப்புகள் போதுமான அளவில் நிறவைறேகின்றன.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 500–502.

டிகம்மத இறந்தபின், அபூபக்கர் டிகம்மதவின் அனசரர்களை ஒரு கலீபக ஆட்சியாக ஒருங்கிணைத்தார்; ஆகையால் அவர்கள் வரலாற்றில்

வறேபட்ட இர நபர்கள் ஆனபோதிலும், ஒன்றாகக் கருதப்பட்டால், அவர்கள் மதல் ஐயோவுக்கரிய இஸ்லாமின் சாட்சியின் தொடக்கத்தை பிரதிநிதித்தவப்படத்தகின்றனர்; மலேம் மதல் ஐயோவின் வரலாற்றை அடையாளப்படத்தம் வரலாற்ற நபர் மகம்மத ஆவார்.

இரண்டாம் ஐயோவின் வரலாற்றின் தொடக்கத்தில், மகம்மத இரண்டாம் 1453 ஆம் ஆண்டில் கொன்ஸ்டான்டினோப்பிளை வற்றி கொண்டான். 1449 ஆம் ஆண்டில், இஸ்லாமை பிரதிநிதித்தவப்படத்திய நான்கு தூதர்கள் விடவிக்கப்பட்டனர். மதல் ஐயோவின் தொடக்கமும் மடிவும் மறயைமே மதல் மற்றும் இரண்டாம் மகம்மதினால் கறிக்கப்பட்கின்றன. தீர்க்கதரிசன ரீதியாக, மதல் ஐயோவின் வரலாற்றின் தொடக்கமும் மடிவும் அல்பாவும் ஓமகோவும் என்ற கயைொப்பத்ததைத் தாங்குகின்றன.

இரண்டாம் ஐயோவின் தொடக்கத்தில், பின்னர் அவிழ்த்தவிடப்பட்ட அதன் பின் 1840 ஆகஸ்ட் 11 அன்று கட்டப்படத்தப்பட்ட இஸ்லாமை பிரதிநிதித்தவப்படத்தம் நான்கு தூதர்களைப் பற்றிய ஓர் காலத் தீர்க்கதரிசனம் அடங்கியுள்ளது. அந்தக் கட்டத்திலிருந்த 1844 அக்டோபர் 22 வரை, ஓர்நூற்ற நூற்பத்த நாலாயிரம் பரேின் மத்திரயைடிதல் சித்தரிக்கப்பட்கிறது. இரண்டாம் ஐயோவின் தொடக்கம் இஸ்லாமின் அவிழ்த்தவிடிதலைக் கறிக்கிறது; அதன் மடிவு இஸ்லாமின் கட்டப்படத்தப்பட்தலைக் கறிக்கிறது. மதல் மற்றும் இரண்டாம் ஐயோ இரண்டிற்கும், அவற்றின் தொடக்கங்களை அவற்றின் மடிவுகளோட, இணைக்கம் தல்லியமான தீர்க்கதரிசனச் சட்டிக்கறிகள் உள்ளன.

முன்றாவது ஐயோவை அடையாளம் காணும் பொரட்ட, மதல் இரண்ட, ஐயோக்களும் "வரி மலே வரி" என ஒன்றின் மலே ஒன்று பொரத்தப்பட வண்டம். இஸ்லாமின் மதல் இரண்ட, சாட்சிகளால் அடையாளப்படத்தப்படும் தீர்க்கதரிசனச் சிறப்புகளில் ஒன்றாவது, அவை ஆல்பாவும் ஓமகோவும் என்ற கயைொப்பத்தடன் தொடக்கத்தயையும் மடிவயையும் கறிக்கம் ஓர் கறிப்பிட்ட காலப்பகதியை பிரதிநிதித்தவப்படத்தகின்றன என்பதாகும். அவற்றக்க இரண்டாம் நிலை கயைொப்பமும் உண்ட; ஏனெனில் மதல் ஐயோவின் தொடக்கம் தவேனடயை ஜனங்களின் மத்திரயைடிதலை அடையாளப்படத்தகிறது; அதபோல இரண்டாவது ஐயோவின் மடிவும் தவேனடயை ஜனங்களின் மத்திரயைடிதலை அடையாளப்படத்தகிறது.

முன்றாவது ஐயோ, வளிப்படத்தல் பதின்முன்றின் பூமிமிரகத்தை இஸ்லாம் திடீரெனவும் எதிர்பாராதவிதமாகவும் தாக்கியபோது வந்தது; இதனால் மத்திரயைடிம் காலம் தொடங்கியது. ஓர் இலட்சத்த நூற்பத்தநான்கு ஆயிரம் பரேின் மத்திரயைடிதல், விரைவில் வரவிருக்கம் ஞாயிற்றக்கிழமைச் சட்டத்தில் மடிவடகிறது; அந்த மதவிலகதலுக்கான பதிலாக, தசேய மதவிலகதலைத் தொடர்ந்த தசேய நாசம் வரகிறது. புறஜாதி ரோமும் பாப்பரசு ரோமும் மன்மாதிரியாகக்

காட்டப்பட்டதபோல, தசீய நாசம் தவேனடயை எக்காளத் தீர்ப்புகளினால் நிறவைறேறப்பட்கிறது. அந்த மூன்று ஐயோக்களும் எக்காளங்களே ஆகும். மூன்றாவது ஐயோவின் இஸ்லாம், ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்தநான்கு ஆயிரம் பரேன் மத்திரயைடும் காலம் மடிவடயையும் வளேயையில், விராவில் வரவிரக்கம் ஞாயிற்றுக்கிழமசைச் சட்டத்தின் போது, அமரெிக்க ஐக்கிய நாட்களில், மீண்டம் திடீரெனவும் எதிர்பாராதவிதமாகவும் தாக்கம். அந்த காலம், மதல் ஐயோவின் ஆரம்பக் காலத்தினாலும், இரண்டாவது ஐயோவின் மடிவுக் காலத்தினாலும் மன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டிரக்கிறது.

இந்த ஆய்வை அடத்த கட்டரயையில் தொடர்ந்த மறேகொள்வோம்.

எகிப்தியஸ்திரீயான ஆகார் ஆபிரகாமுக்கு பற்றிரந்த மகனவை சாராள் பரியாசம்பண்ணுகிறவனாகக் கண்டாள். ஆகயைால் அவள் ஆபிரகாமவை நோக்கி: இந்த அடிமவைப்பெண்ணயையும் அவளடயை மகனயையும் தரத்திவிடும்; இந்த அடிமவைப்பெண்ணின் மகன் என் மகனாகிய ஈசாக்கோடே சந்தரவாளனாயிரக்கமாட்டான் என்றாள். இந்த வார்த்தவை அவன் மகனவைக் கறித்த ஆபிரகாமின் பார்வையில் மிகவும் தக்ககரமாக இரந்தது. அப்பொழுது தவேன் ஆபிரகாமவை நோக்கி: அந்தப் பையனயையும் உன் அடிமவைப்பெண்ணயையும் கறித்த அத உன் பார்வையில் தக்ககரமாக இரக்கக்கடவது இல்லவை; சாராள் உனக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றிலும் அவள் சொல்லவைக் களே; ஏனெனில் ஈசாக்கினாலவை உனக்குச் சந்ததி என்று பயெரிடப்படும். ஆனாலும் அடிமவைப்பெண்ணின் மகனயையும் நான் ஒரு ஜாதியாக்குவேன்; ஏனெனில் அவனும் உன் சந்ததியாயிரக்கிறான் என்றார். அப்பொழுது ஆபிரகாம் அதிகாலயையில் எழுந்த, அப்பத்தயையும் ஒரு தரத்தி தண்ணீரயையும் எடத்த ஆகாரக்க கொடத்த, அவள் தோளின்மலே வவைத்த, பிள்ளயையும் கொடத்த, அவளவை அனுப்பிவிட்டான்; அவள் புறப்பட்ட போய், பயெர்சபோவின் வனாந்தரத்தில் அலவைந்தாள். தரத்தியிலிரந்த தண்ணீர் தீர்ந்தபோது, அவள் பிள்ளயைவை ஒரு புதரின்கீழ் போட்டவிட்ட, போய், அவனுக்கு எதிரவை வில்வடெகிடவை அளவுக்கு தரத்தில் உட்கார்ந்தாள்; ஏனெனில் அவள்: பிள்ளயைவின் மரணத்தவை நான் காணாதிரப்பனாக என்று சொன்னாள். இவ்வாறு அவள் அவனுக்கு எதிரவை உட்கார்ந்த, சத்தமிட்ட அழ்தாள். தவேன் அந்தப் பையனின் சத்தத்தவைக் கேட்டார்; அப்பொழுது தவேதுதன் வானத்திலிரந்த ஆகாரவை அழவைத்த: ஆகாரவை, உனக்கென்ன? பயப்படாதவை; பையன் இரக்கம் இடத்திலவை அவன் சத்தத்தவை தவேன் கேட்டிரக்கிறார். எழுந்த, பையனவைத் தூக்கி, உன் கயைால் அவனவைப் பிடித்தக்கொள்; நான் அவனவைப் பெரிய ஜாதியாக்குவேன் என்றான். அப்பொழுது தவேன் அவள் கண்களவைத் திறந்தார்; அவள் ஒரு நீரூற்றவைக் கண்டாள்; போய், தரத்தியவைத் தண்ணீரால் நிரப்பி, பையனுக்குக் குடிக்கக் கொடத்தாள். தவேன் அந்தப் பையனவோடிரந்தார்; அவன் வளர்ந்த, வனாந்தரத்தில் குடியிரந்த, வில்லாளனானான். ஆதியாகமம் 21:9-20.